

Łochów, dnia 02.05.2017r.

Burmistrz Łochowa
Al. Pokoju 75
07-130 Łochów

znak: RPOL.3160.1.167.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Łochowa działając na podstawie art. 14 j § 1 i art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (t. j. Dz. U. z 2017 poz. 201 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku przyszłego podatnika podatku od nieruchomości

26.01.2017 r. o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości stacji zgazowania gazu skroplonego LNG oraz urządzeń technicznych wchodzących w jej skład,

stwierdza

że stanowisko – przedstawione we wniosku z dnia 26.01.2017 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie uznania że urządzenia techniczne, samodzielnie lub łącznie z elementem budowlanym (budowlą) nie tworzą obiektu budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego w brzmieniu obowiązującym od 28 czerwca 2015r., tego rodzaju urządzenia techniczne składające się na stację LNG nie stanowią budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać powinny tylko części budowlane wzniesione przy użyciu wyrobów budowlanych, t. j. fundamenty oraz ogrodzenia stacji LNG - jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

W dniu 06 lutego 2017r. wpłynął do Burmistrza Łochowa wniosek spółki przez _____, z dnia 26 stycznia 2017 roku, o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości - przedmiotu opodatkowania składającego się na stację zgazowania skroplonego gazu ziemnego, zwanej dalej stacją LNG.

W przedmiotowym wniosku został wskazany następujący stan ukazujący zdarzenie przyszłe.

jest dostawcą gazu ziemnego. Spółka dostarcza gaz ziemny odbiorcom instytucjonalnym zużywającym gaz w procesie produkcyjnym. Spółka nabywa skroplony gaz ziemny i transportuje go do zbiorników na stacjach LNG. W skład stacji LNG wchodzi następujące elementy: ogrodzenie, zbiornik kriogeniczny, parownice atmosferyczne, stacja redukcyjno – pomiarowa, rurociąg nalewczy, rurociąg fazy ciekłej, rurociąg fazy gazowej, fundamenty oraz drogi wewnętrzne i zewnętrzne. Stacja redukcyjna, zbiorniki i parownica są posadowione na fundamentach, przymocowane są za pomocą kotew lub śrub, bez trwałego związania z elementami budowlanymi.

Pytanie wnioskodawcy:

Czy stacja zgazowania gazu skroplonego LNG będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym na dzień złożenia wniosku i w jakim zakresie podlegać będą opodatkowaniu tym podatkiem urządzenia techniczne wchodzące w jej skład?

Zdaniem wnioskodawcy:

Zdaniem wnioskodawcy stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Natomiast w świetle art. 3 pkt 1 prawa budowlanego obiekt budowlany to: budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania go zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony jest z użyciem wyrobów budowlanych. Wobec powyższego pod pojęciem budowli, zgodnie z art. 3 pkt 3 prawa budowlanego należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolnostojące maszty antenowe, wolnostojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolnostojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne, przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Wnioskodawca dokonał także analizy orzecznictwa w zakresie pojęcia budowli. Na tle przedstawionego orzecznictwa Wnioskodawca stoi na stanowisku, że stacja zgazowania

skroplonego gazu ziemnego LNG powinna być rozpatrywana jako obiekt budowlany, składający się z części budowlanych i trwale związanych z nimi urządzeń technicznych. Według wnioskodawcy obiektem budowlanym jest budowla wraz z instalacjami, która zapewnia możliwość użytkowania zgodnie z przeznaczeniem oraz obiekty, które zostały wniesione z użyciem wyrobów budowlanych. Przyszły podatnik stoi na stanowisku, że definicja obiektu budowlanego, do której odnosi się wniosek, w brzmieniu od 28 czerwca 2015 r. nie będzie obejmować swoim zakresem żadnych urządzeń technicznych, pomimo tego iż infrastruktura techniczna którą dysponuje wnioskodawca spełnia przesłanki urządzeń technicznych.

Wobec powyższego, w świetle przywołanego w treści wniosku orzecznictwa i przedstawionego stanu zdarzenia przyszłego, podstawą obliczenia podatku od nieruchomości powinna być wartość części budowlanych stacji gazowej LNG t. j. fundament oraz ogrodzenie i tylko ta część powinna być kwalifikowana jako budowla.

Zdaniem organu wydającego interpretację:

Sporne elementy podlegają opodatkowaniu jako elementy obiektu budowlanego jakim jest stacja gazu LNG.

Powyższe stanowisko organu potwierdzone zostało w następujących rozważaniach:

W wyniku dokonanej wnikliwej analizy wniosku oraz stanu prawnego tut. organ podatkowy nie podziela stanowiska podatnika.

Opinia techniczna sporządzona w lutym 2015r. przez inż. (Nr uprawnień) dotycząca stacji zgazowania skroplonego gazu ziemnego LNG wraz z infrastrukturą towarzyszącą nie może stanowić podstawy klasyfikacji budowli przy określeniu podatku od nieruchomości. Sporządzający opinię oparł się bowiem wyłącznie na ustawie Prawo budowlane, nie uwzględniając definicji budowli w prawie podatkowym. Przy interpretacji pojęć budowli na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości istotne są przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepisy prawa budowlanego stosuje się jedynie pomocniczo (III SA/Wa 941/14 - Wyrok WSA w Warszawie).

W stanie prawnym obowiązującym na dzień złożenia wniosku opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. z 2016 poz. 716) podlegają: grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Podstawę do opodatkowania budowli należących do przedsiębiorców stanowi art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Aby wykazać powiązanie, które istnieje między urządzeniami technicznymi a częściami budowlanymi stacji zgazowania skroplonego gazu ziemnego LNG należałoby najpierw wyjść od definicji gazu ziemnego i stacji LNG wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą.

Gaz ziemny to nic innego jak LNG. Jest to gaz w ciekłym stanie skupienia, t. j. w temperaturze $-162\text{ }^{\circ}\text{C}$. Skraplanie tego gazu ziemnego wiąże się z bardzo dokładnym jego oczyszczeniem z dwutlenku węgla, azotu, propanu-butanu, wilgoci, helu itp. Jest to bardzo czyste paliwo o liczbie oktanowej 130. W stacji LNG skroplony gaz ziemny podlega regazyfikacji i następnie przesyłany jest rurami do kontrahenta. W skład stacji LNG wchodzi następujące obiekty: zbiornik kriogeniczny, parownice atmosferyczne, stacja redukcyjno – pomiarowa, rurociąg nalewczy, rurociąg fazy ciekłej, rurociąg fazy gazowej, fundamenty pod zbiornik, parownice i stację redukcyjno – pomiarową, drogi wewnętrzne i zewnętrzne. Zbiornik kriogeniczny stosuje się w instalacji rozprężania gazu ziemnego LNG. Służy on do przechowywania i transportu gazu w postaci skroplonej. Niezbędnym elementem układu technologicznego są parownice, które wykorzystywane są do zmiany stanu skupienia gazu z fazy ciekłej na gazową. Kolejną częścią bez której stacja LNG nie mogłaby funkcjonować to stacja redukcyjna w której następuje ogrzanie gazu, redukcja i wyrównanie ciśnienia gazu oraz nadanie zapachu. Do stacji redukcyjnej gaz transportowany jest rurociągami. Tam odpowiednie urządzenia stabilizują kluczowe jego parametry. Cała infrastruktura towarzysząca stacji LNG jest ze sobą ściśle powiązana t. j. poszczególne elementy instalacji stanowią całość użytkową i nie ma tu mowy o tym, że poszczególne elementy nie łączą się ze sobą, gdyż każdy element infrastruktury technicznej towarzyszącej stacji LNG jest ważny przy wytworzeniu skroplonego gazu ziemnego (bez jednego elementu proces ten jest niemożliwy).

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U z 2016 poz. 716) budowlą podlegającą opodatkowaniu jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Wobec odesłania w cytowanym przepisie do przepisów prawa budowlanego konieczne staje się stosowanie przepisów prawa budowlanego. Obiekt budowlany stanowiący budowlę zdefiniowany został w art. 3 pkt 1 ustawy prawo budowlane (t. j. Dz. U z 2016 poz. 290). W myśl art. 3 pkt 3 prawa budowlanego do budowli zalicza się m. in. zbiorniki i urządzenia techniczne. Zgodnie z kolei z art. 3 pkt 9 urządzeniem budowlanym jest urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak np. przyłącza instalacyjne. Zbiorniki na gaz są budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane, a związane z nimi odpowiednio stacja redukcyjno – pomiarowa, parownica, rurociąg nalewczy, rurociąg fazy ciekłej, rurociąg fazy gazowej należy uznać za urządzenia techniczne w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy prawo budowlane, zapewniające możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem i bez znaczenia jest to, iż mogą one być zdemontowane i przeniesione w inne miejsce. Art. 3 pkt 9 prawa budowlanego nie wprowadza warunku trwałego związania z gruntem, czy fundamentami. Budowlą jest nie tylko sam obiekt, lecz także wszelkiego rodzaju urządzenia towarzyszące, które umożliwiają jego normalne funkcjonowanie.

Zatem, w ocenie organu podatkowego, sporne elementy podlegają opodatkowaniu jako elementy obiektu budowlanego jakim jest stacja gazu LNG. Stacja redukcyjna, zbiorniki

i parownice są urządzeniami technicznymi związanymi z obiektem budowlanym jakim jest stacja LNG, które umożliwiają funkcjonowanie stacji LNG. Bez zbiorników gazu stacja nie może działać. W rezultacie, w skład budowli w postaci zbiornika na gaz ziemny skroplony wchodzi wszystkie urządzenia wymienione przez wnioskodawcę na wstępie we wniosku z dnia 26 stycznia 2017r. o udzielenie interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego oraz przepisy ustaw z nim związanych obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczący stanu przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę.

BURMISTRZ ŁOCHOWA

Robert Mirosław Gołaszewski

Pouczenie

1. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.
2. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.
3. Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, 00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz. U. z 2016 r., poz. 718 z ze zm./). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 w/w ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 w/w ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a w/w ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydana w indywidualnej sprawie, opinia zabezpieczająca i odmowa wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.
4. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art.54 § 1 w/w ustawy).